

Forslag til forespørgselsdebat om man skal fortsætte med at optælle fangstdyr som man plejer hidtil, f.eks. for hvidhvaler, eller om man skal begynde at bruge bedre udstyr til optælling.

(Medlem af Inatsisartut Gerth Mikaelson, Nalaraq)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst, Landbrug, Selvforsyning og Miljø)

Tak til forslagsstilleren for at bringe et vigtigt og relevant emne op til debat. Emnet har også været bragt op i § 37-spørgsmål nr. 054-2023 vedr. fototekniske apparater.

Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at beslutninger om udnyttelse og beskyttelse af vores fangstdyr træffes på et oplyst grundlag. Dette sikres blandt andet gennem inddragelse af lokal viden og biologisk rådgivning.

Pinngortitaleriffik har i flere år brugt fotografering i mange forskellige former for undersøgelser. Fotografering bruges eksempelvis ved optælling af fuglekolonier for lomvie og ride, ved monitorering af dagsrytmer og ynglesucces i lomvie-og ridekolonier, ved monitorering af isdække i fjorde og snedække på land, og ved monitorering af hvalros på en til to landgangspladser.

Herudover har Pinngortitaleriffik brugt fotografering i forbindelse med flyvetællinger, samt ved optælling af spættet sæl ved en enkelt landgangsplads. Pinngortitaleriffik har forsøgt at bruge fotografering som en generel metode ved optællinger af spættet sæl ved landgangspladser, samt ved lokal optælling af rensdyr og som dokumentation for lokal tilstedeværelse af narhval i Melvillebugten.

De sidste tre forsøg har dog alle vist sig ikke at være brugbare. Det kræver nemlig meget specielle forhold, før det er muligt at bruge fastmonteret fotografering effektivt til optælling af dyr. Det kræver, at der er tale om dyr, der kommer tilbage til et geografisk meget lille område, som det er tilfældet for kolonirugende fugle eller hvalrosser på landgangsplads.

Pinngortitaleriffik oplyser, at det er problematisk at anvende fastmonteret fotoudstyr som metode til optælling af havpattedyr. Selv hvis det lykkes at fotografere narhvaler fra en pynt i en fjord fra et landbaseret kamera, giver det kun et meget begrænset datagrundlag. De tal, man får fra en sådan optælling, dækker nemlig et alt for lille område. Derfor er det ikke muligt at sige noget om, hvor mange hvaler der opholder sig i hele fjorden.

I stedet benytter Pinngortitaleriffik ofte undervandslydoptagere, til lokal monitorering af hvaler, da lydoptagere kan dække et meget større område og indsamle data mere kontinuerligt over længere perioder. Lytdata er dog også lokale og bruges derfor normalt ikke i forbindelse med fangstrådgivning.

Naalakkersuisut har armslængde-princip i forhold til Pinngortitaleriffiks valg af forskningsmetoder og -udstyr. Naalakkersuisut finder det vigtigt, at forskere, herunder

Pinngortitaleriffik, har frihed til selv at vurdere, hvilke forskningsmetoder der skal anvendes til at opnå de bedste resultater.

Med disse bemærkninger ser Naalakkersuisut frem til en god debat om dette vigtige emne.